

तत्कृष्णवेणुगीतं स्मरस्योदयो यस्मात्तदा श्रुत्य श्रुत्वा परोक्षं यथा भवति तथा ॥ ३ ॥ व्रजे स्थितत्वात् विक्षिप्तमनसः व्याकुलचित्ताः ॥ ४ ॥ यादृशं कृष्णस्मरणं तासां मनसः क्षोभकं जातम् तदाह बर्हापीडमिति नटवत्वरं वपुर्विभ्रत् वृंदावनं प्राविशत् कथं भूतं वनम् स्वपदैरंकितैः रमणं रतिजनकम् गोपवृंदैः गीतकीर्तिः तथा बर्हमयमापीडं शिरोभूषणं विभ्रत् बर्हमापीडो यस्मिन्निति वपुषो विशेषणं वा वेणुवादनमुत्प्रेक्षते रंध्रान्वेणोरिति अतो नूनमधरसुधैव पूर्णा द्वेणोरुच्चलं तीगीतवत्प्रसर्पितुमर्हतीति भावः ॥ ५ ॥ अभिरेभिरेवर्णयंत्यः पदे पदे परमानंदमूर्त्तिकृष्णं परिरब्धवत्यः ॥ ६ ॥ अनुवर्णनमेवाह अक्षण्वतामिति त्रयोदशभिः अक्षण्वतां च क्षुष्मतां तावदिदमेव फलं प्रियदर्शनं परमन्यन्नविदामः न विद्वेत्यर्थः तच्च फलं सखिभिः

तद्व्रजस्त्रिय आश्रुत्य वेणुगीतं स्मरोदयम् ॥ काश्चित्परोक्षं कृष्णस्य स्वसखीभ्योऽन्ववर्णयन् ॥ ३ ॥ तद्वर्णयितुमारब्धाः स्मरंत्यः कृष्णचेष्टितम् ॥ नाशकं स्मरवेगेन विक्षिप्तमनसो नृप ॥ ४ ॥ बर्हापीडं नटवरवपुः कर्णयोः कर्णिकारं विभ्रद्वासः कनककपिशं वैजयंतीं च मालाम् ॥ रंध्रान्वेणोरधरसुधया पूरयन् गोपवृंदैर्दृढारण्यं स्वपदरमणं प्राविशद्गीतकीर्तिः ॥ ५ ॥ इति वेणुरवं राजन् सर्वभूतमनोहरम् ॥ श्रुत्वा व्रजस्त्रियः सर्वावर्णयंत्योऽभिरेभिरे ॥ ६ ॥ गोप्य ऊचुः अक्षण्वतां फलमिदं न परं विदामः सख्यः पशून्नुविवेशयतोर्वयस्यैः ॥ वक्रं व्रजेशसुतयोरनुवेणुजुष्टं यैर्वा निपीतमनुरक्तकटाक्षमोक्षम् ॥ ७ ॥ चूतप्रवालबर्हस्तवकोत्पलान्नमालानुपृक्तपरिधानविचित्रवेषौ ॥ मध्ये विरेजतुरलंपशुपालगोष्ठ्यां रंगे यथानटवरोक्कचगायमानौ ॥ ८ ॥

सहपशून्वनं प्रवेशयतो रामकृष्णयोर्वक्रं यैर्निपीतं तैरेव जुष्टं सेवितं नान्यैरित्यर्थः कथं भूतं वक्रम् अनुवेणुं वेणुमनुवर्त्तमानं तं वादयत् तथा अनुरक्तकटाक्षमोक्षं स्निग्धकटाक्षविसर्गम् अथवा यैर्निपीतं तयोर्वक्रं तैर्जुष्टमिदमेवाक्षण्वतामक्ष्णोः फलमिति ॥ ७ ॥ अन्या आहुः चूतेति चूतप्रवालादीनां चित्राभिर्मालाभिः अनुपृक्ते ईषदंतरांतरतः संयुक्ते परिधाने नीलपीतांबरेताभ्यां विचित्रो वेषो ययोस्तौ कचकदाचित्पशुपालगोष्ठ्यां गोपालसभायां मध्ये अलमत्यर्थं विरेजतुः अहोगोपानां पुण्यमिति भावः ॥ ८ ॥